

Lumsk, H?stnat

Det tasser og lever i skogen
endskjnt det er natten og alt er til ro.
Jeg ligger p ryggen og tnker i mrke
og kjender mig vokse og gro.
Jeg ligger og skriver p himlen
og bortover stjernernes hr med min sko.

Det tasser og sysler i skogen.
Den lyd ifra strene kjender jeg fr;
de sydet s gule idag i solen,
nu knkker de over og dr.
Og granernes nler falder,
den lyd er s inderlig liten og skjr.

Det er ikke andet som lyder.
Men slikt er vel fare og sty for en mus?
Da skjlver hun ind under lyng og blader
og har ikke bedre hus.
Jeg tnker: hvor lydlst dt lever
som lever hernede i grams og i grus!

En ser dem iblandt fare sammen
og puste med brystet s dirrende tit
og vente s rdvildt om noget vil hnde
nr mennesket nrmer sig litt.
Det er vel nr mennesket kommer
for musen som fjelde som kommer i skridt.

Det strmmer ind p mig altsammen
at alle de bittesm liv er nr.
Som jeg er s svr for disse, har alle
et noget som svrere er.
Jeg rykker min sko tilbake
som skrev over himlen og stjernernes hr.